

Anton Komat

Zgodnje otroštvo je preživel na bregovih Glinščice pod Rožnikom. Ko je bil star 6 let so se preselili na rob Ljubljanskega Barja, kjer je še poglobil svoj stik z divjino. To ga je zaznamovalo za vse življenje. Kot deček si je vedno želel postati raziskovalec, čeprav ni točno vedel katere vrste, saj ga je zanimalo prav vse. Po maturi se je vpisal na študij medicine, čeprav ga je radovednost gnala tudi na področje biologije, geologije in fizike. Medicina ni izpolnila njegovih pričakovanj, zato jo je opustil v 2. letniku in se zaposlil v podjetju Kompas. Po vojaščini je 1980 leta vpisal geologijo ob delu in čez dve leti odšel v tujino. Tri leta je preživel v Iraku, v SCT Bagdad, zaposlen najprej kot prevajalec (od 1982 do 1984), potem pa kot vodja sektorja v tujini. Kasneje je bil zaposlen pri GPG Inženiringu v funkciji vodje projekta Akademije znanosti v Rusiji. Tako je v dobrem desetletju prepotoval Bližnji in Srednji vzhod, Egipt in Rusijo, kjer je prišel v stik s starodavnimi civilizacijami Mezopotamije in Nila ter hkrati študiral zgodovino, filozofijo in religije Vzhoda. Večletni stik z Orientom mu je prinesel drugo veliko izkušnjo in odločitev. Kljub donosni službi vodje projektov se je odločil za pot svobodnjaka. Tako je leta 1992 postal samozaposlen v svobodnem poklicu. Od takrat deluje kot pisec, publicist, predavatelj in aktivist.

Je avtor številnih knjig: Pesticidi, ubijalci življenja (1995);
Nespametni bodo žejni (1997);
Dragonja, sourednik in soavtor knjige (1999);
Zaton Prometejeve dobe (2000);
Onkraj bregov Velike reke (2004);
Narava moja prijateljica v zbirki Kresnica na dlani (2005);
Dinozavri (2007);
Simbiotski človek (2008);
Vila Jezerka (2009);
Zemlja ima srce, soavtor (2009);
Umetnost preživetja (2009);
V zrcalu narave : Fridine zgodbe (2010);
Varuhi Vrbovega Loga (2011).

Komat deluje na naslednjih področjih družbene odgovornosti: okolje, skupnost, trg, človekove pravice, etika in pravice potrošnikov.